

ได้พบของดี ๆ สิ่งดี ๆ ด้วยบารมีเมตตาจากหลวงพ่อ

อัญชลี ฤกษ์พันธ์

R20016

มนุษย์ทุกคนไขว่คว้าที่จะได้มาซึ่งของดี ๆ และสิ่งที่ดี ๆ มาสู่ชีวิตของตน เพื่อบำรุงบำเรอความสุขในทุกรูปแบบ การหาความสุขทางกายนั้นหาได้ไม่ยากและไม่จืดจางยั่งยืน แต่ความสุขทางใจนั้นสำคัญยิ่งกว่า ซึ่งจะหาได้ยากถ้าไม่รู้จักคำว่าเพียงพอ ไม่รู้จักการให้อภัยและเสียสละ คนเราถ้าใจเป็นสุขแล้ว แม้กายจะเจ็บไข้ได้ป่วยก็ยังสามารถอยู่เป็นสุขได้ ข้าพเจ้าเมื่อก่อนที่จะได้ไปวัดอัมพวัน ก่อนที่จะได้ไปกราบพระเดชพระคุณหลวงพ่ोजรัญนั้น ข้าพเจ้าเป็นคนหงุดหงิดง่าย ใจร้อน ใจบ่น ใจจู้ ใจจี้ และไม่มีความสุขทางใจเท่าใดนัก แม้ว่าจะมีความสุขทางกาย มีบ้าน มีรถยนต์ มีเงินทองใช้อย่างเพียงพอ ไม่เคยขาดมือก็ตาม แต่ใจยังไม่เป็นสุข ยังเร่าร้อนและอยากให้อะไรทุกอย่างได้อย่างใจ

แต่เมื่อได้มีโอกาสไปปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานที่วัดอัมพวัน ได้ไปกราบฟังธรรมะจากพระเดชพระคุณหลวงพ่ोजรัญ ทำให้ข้าพเจ้ารู้สึกว่าได้พบของดี ๆ สิ่งดี ๆ ด้วยบารมีเมตตาของหลวงพ่ोजรัญ ทำให้ข้าพเจ้าอยู่กับปัจจุบันอย่างมีความสุขร่มเย็น กำหนดเห็นทุกอย่างเป็นอนิจจัง ไม่เที่ยงแท้แน่นอน ทำให้รู้สึกปล่อยวาง ไม่เป็นทุกข์กับอดีตที่ผ่านมา และพยายามทำปัจจุบันให้ดีที่สุดด้วยการสร้างทาน ศีล และปฏิบัติภาวนา ทั้งนี้ข้าพเจ้าได้บริจาคร่างกายให้กับโรงพยาบาลศิริราชเรียบร้อยแล้ว ดังนั้นเมื่อข้าพเจ้าตายไปร่างกายของข้าพเจ้าก็ได้สร้างกุศล เป็นอาจารย์ใหญ่ให้นักเรียนแพทย์ได้ศึกษาต่อไป ข้าพเจ้าได้พบทางไปสู่สุคติแล้ว ซึ่งข้าพเจ้าจะขอเล่าประสบการณ์เพื่อ

ถ่ายทอดให้ทุกท่านได้ทราบ และขอเชิญชวนให้มาร่วมทำบุญที่วัดอัมพวันกับข้าพเจ้า เพื่อนำสิ่งที่ดีๆมาใช้ดำเนินชีวิตต่อไป

ข้าพเจ้าชื่อ นางอัญชลี ฤกษ์นันท์ อายุ ๕๐ ปี ปัจจุบันทำงานในตำแหน่ง ผู้อำนวยการกองประชาสัมพันธ์และการตลาด การทางพิเศษแห่งประเทศไทย มีสามีชื่อ ดร.ณรงค์ ฤกษ์นันท์ มีลูกสาว ๑ คน ขณะนี้เป็นนักศึกษาแพทย์ปีที่ ๖ โรงพยาบาลศิริราช ครอบครัวของข้าพเจ้าได้รับความเมตตาจากพระเดชพระคุณหลวงพ่ोजรัญ(พระธรรมสิงหบุราจารย์) เป็นอย่างยิ่ง ทุกครั้งที่ข้าพเจ้าและครอบครัวมีความทุกข์ จะไปกราบขอขมาจากพระเดชพระคุณหลวงพ่อดีไปรดแผ่เมตตาให้ ซึ่งทุกครั้งก็จะสามารถแก้ไขปัญหาทุกอย่างให้ดำเนินไปได้ด้วยดี ไม่ว่าจะเป็นเรื่องการทำงาน และครอบครัว พระเดชพระคุณหลวงพ่อบอกท่านได้เมตตาสั่งสอนไว้ว่า **“ยิ่งให้ยิ่งได้ ยิ่งหวงยิ่งอด หมดไม่มา”** ทำให้ข้าพเจ้าได้นำมาใช้ในการสร้างบารมีด้วยการให้ผู้อื่น ทั้งสิ่งของต่างๆ ความเมตตา ความรัก และความปรารถนาดีต่อผู้อื่น ทำให้ข้าพเจ้าได้เพื่อนที่ดี มีคนรักใคร่และเมตตาเราเช่นที่เราให้เขาไป เหมือนที่หลวงพ่อดีสอนไว้ว่า **“เหมือนขว้างลูกบอลเข้าฝาผนัง จะกระเด็นกลับเท่ากับที่ ขว้างไป”** นอกจากนี้ข้าพเจ้ายังได้นำคำสั่งสอนของพระเดชพระคุณหลวงพ่ोजรัญที่ว่า **“เขาร้ายมาให้เอาความดีเข้าไปแก้ไข คนตระหนี่ให้ของที่ต้องใจ คนพูดเหลวไหลให้เอาความจริงใจเข้าไปสนทนา”** ทำให้ข้าพเจ้าสามารถแก้ไขปัญหาในชีวิตการทำงานได้ จัดการศัตรูให้กลับกลายมาเป็นมิตรได้ และมีเพื่อนที่ดีๆเพราะความจริงใจของเรา

ข้าพเจ้าขอยืนยันและขอรับรองอย่างมั่นใจว่า การปฏิบัติธรรมะตามแนวทางที่พระเดชพระคุณหลวงพ่ोजรัญได้สั่งสอนไว้ เป็นทางสายเอกของพระพุทธเจ้า ที่เป็นหนทางพ้นทุกข์ได้อย่างแท้จริง ทั้งนี้เพราะตั้งแต่ข้าพเจ้าได้ไปปฏิบัติธรรมะตามคำสอน

ของพระเดชพระคุณหลวงพ่ोजรัญแล้ว ทำให้ข้าพเจ้าได้พบหนทางแห่งความสุขร่มเย็น และเกิดปัญญาแก้ไขปัญหาชีวิตได้ โดยใช้สติในการแก้ไข ใช้สติในการทำงาน และทำให้ข้าพเจ้าเป็นคนใจเย็นกว่าเดิม ไม่ขี้บ่น จู้จี้ และใจน้อยเหมือนในอดีต

ก่อนที่จะมาเป็นลูกศิษย์พระเดชพระคุณหลวงพ่ोजรัญ ข้าพเจ้าจำได้แม่นยำว่า ช่วงที่ลูกสาวข้าพเจ้ายังเรียนอยู่ที่โรงเรียนเตรียมอุดมศึกษาในชั้น ม.๕ (๗ ปีผ่านมาแล้ว) เรา ๓ คน พ่อ-แม่-ลูก ได้ไปกราบหลวงพ่อกุฎีเก่าซึ่งเป็นเรือนไม้ เพื่อขอบารมีเมตตาจากหลวงพ่ोजรัญ ให้ลูกสาวสอบเข้าแพทย์ให้ได้ ซึ่งหลวงพ่อก็ได้เมตตาสั่งสอนว่าให้สวดพาหุงมหากาทุกวันแล้วจะได้ ข้าพเจ้าจำได้ว่าหลังจากนั้นกลับมาจะสวดพาหุงมหากาทุกวันตามที่หลวงพ่อสอน นอกจากนี้เมื่อลูกนั่งท่องหนังสือในห้อง ข้าพเจ้าจะเข้ามาเดินจงกรมและนั่งสมาธิข้างหลังลูกทุกวัน แล้วแม่เมตตาให้ลูกด้วย ซึ่งก็ประสบความสำเร็จ ลูกสาวข้าพเจ้าทำคะแนนสอบ Entrance ได้สูงถึงมีสิทธิ์เข้าแพทย์จุฬาฯได้ แต่ลูกสาวได้ไปสอบแพทย์ศิริราชไว้ด้วย จึงได้เลือกเรียนแพทย์ศิริราช ซึ่งนับได้ว่าลูกสาวของข้าพเจ้าได้เป็นแพทย์สมใจเพราะบารมีเมตตาจากหลวงพ่อกุฎีเก่า ทำให้ลูกมีกำลังใจ และเกิดปัญญาตั้งใจเรียนด้วยความขยันขันแข็ง อันเนื่องมาจากพลังเมตตาที่หลวงพ่อกุฎีเก่าให้ครอบครัวของเรา ดังนั้นข้าพเจ้าจึงขอกราบขอบพระคุณพระเดชพระคุณหลวงพ่ोजรัญที่เคารพอย่างสูง ที่ได้ชี้ทางสว่างให้ลูกและครอบครัวเกิดปัญญา ทำให้ประสบความสำเร็จในสิ่งที่หวังไว้ได้ ข้าพเจ้าได้สั่งสอนลูกสาวทุกครั้งว่า อาชีพแพทย์เป็นอาชีพที่ได้ทำบุญได้ช่วยเหลือผู้อื่น ขอให้หมั่นทำบุญสร้างบารมีด้วยการช่วยเหลือผู้อื่นอย่างเต็มที่ในทุกครั้งที่มีโอกาส ให้สมกับที่พระเดชพระคุณหลวงพ่ोजรัญได้เมตตาให้ลูกได้เป็นแพทย์สมใจปรารถนา

ข้าพเจ้ามีความสุขทุกครั้งที่ได้ไปวัดอัมพวัน เพื่อกราบพระเดชพระคุณหลวงพ่ोजรัญ (พระธรรมสิงหบุราจารย์) ที่เคารพอย่างสูงยิ่งและมีความอímเอมใจ เกิดปีติสุขทุกครั้งที่ได้มีโอกาสไปปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน ณ วัดอัมพวัน วัดนี้เป็นวัดที่ร่มรื่น มีการจัดระบบระเบียบของวัดเป็นอย่างดี พระสงฆ์ทุกรูปในวัดมีจริยาวัตรที่งดงาม อยู่ในระเบียบวินัยเป็นอย่างมาก ข้าพเจ้าได้ชักชวนญาติสนิทมิตรสหายให้ไปร่วมทำบุญ และปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐาน ณ วัดอัมพวันแห่งนี้ และได้เล่าให้ทุกคนฟังว่า เมื่อไรก็ตามที่ข้าพเจ้าได้ไปที่วัดอัมพวัน ข้าพเจ้าจะรู้สึกเหมือนได้อยู่บนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ การปฏิบัติวิปัสสนากรรมฐานของข้าพเจ้าที่วัดอัมพวันในทุกครั้ง ๓ วัน ๗ วันบ้าง แต่ทุกครั้งข้าพเจ้าได้ตั้งสัจจะอธิษฐานว่า จะตั้งใจปฏิบัติเป็นอย่างดี ไม่พุดคุยกับใครเลย

เมื่อกลับจากวัดอัมพวัน ข้าพเจ้ายังได้นำคำสั่งสอนของพระเดชพระคุณหลวงพ่ोजรัญไปปฏิบัติต่อบ้าน ข้าพเจ้าและสามีจะเดินจงกรมและนั่งสมาธิอย่างต่อเนื่องทุกวันวันละ ๑ ชั่วโมง และสวดบทพาหุงและชินบัญชร พร้อมด้วยกรอโหสิกรรมและอุทิศส่วนกุศลให้พระเดชพระคุณหลวงพ่ोजรัญ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ บิดามารดา ญาติ ครูอาจารย์ เทวดา เปเรต เจ้ากรรมนายเวร และ สรรพสัตว์ทั้งหลาย โดยแผ่เมตตาละบุงชื่อเจ้านายลูกน้อง ทั้งรักมากและเฉยๆด้วย ทำให้จิตใจสบายปลอดโปร่งและเกิดเมตตา ไม่เก็บความโกรธใคร คั่งค้างอยู่ในใจ พยายามทำจิตใจให้เกิดกุศลตลอดเวลา ตามคำสั่งสอนของหลวงพ่ोजรัญที่ว่า “อะไรตกได้ แต่อย่าให้ติดกนะ”

ที่ข้าพเจ้าเขียนมาทั้งหมดนี้ เป็นเพียงส่วนหนึ่งของสิ่งดีๆที่ข้าพเจ้าได้รับ ด้วยบารมีเมตตาจากพระเดชพระคุณหลวงพ่ोजรัญเท่านั้น ยังมีอีกมากมายจนไม่สามารถ

บรรยายให้ทุกท่านทราบได้ทั้งหมด และในท้ายที่สุดนี้ข้าพเจ้าขออำนาจคุณพระศรีรัตนตรัยและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ได้โปรดอภิบาลปกป้องรักษาและประทานพรให้หลวงพ่อจรรย์ มีความสุขหายอาพาธ ได้เป็นที่พึ่งเป็นร่วมโพธิ์ร่มไทรของลูกศิษย์ตราบนานเท่านาน และในโอกาสนี้ข้าพเจ้าขอฝากข้อคิด ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งที่เกิดจากการศึกษาคำสั่งสอนของหลวงพ่อจรรย์ ซึ่งข้าพเจ้าได้ใช้เป็นเครื่องเตือนสติและเตือนใจของข้าพเจ้าอยู่ตลอดเวลา ดังนี้

เมื่อเกิดมาตัวเปล่า เวลาเราจะจากไปก็ไปตัวเปล่าเช่นกัน จะแข่งขันสะสมวัตถุกันทำไม สู้มาฝึกใจให้เกิดกุศลดีกว่า

เวลาจะต้องเดินทางไกลโดยไปแล้วไม่กลับ (คือความตายนั่นเอง) น้อยคนนักที่จะเตรียมตัว เตรียมใจ เตรียมเสบียง(นั่นคือบุญกุศล) เพื่อจะใช้ข้างหน้า แต่เวลาเดินทางไปที่ไหนเพียงวันสองวัน กลับเตรียมข้าวของกันอย่างโกลาหล วางแผนเดินทางกันอย่างดี

นิพพานคือเป้าหมายสูงสุดของชาวพุทธทุกคน ซึ่งต้องใช้เครื่องมือ คือ อริยสัจสี่ รวมถึง ศีล สมาธิ ปัญญา หรือสติสัมปชัญญะ โดยเจริญสติปัญญาอันอย่างมุ่งมั่น เพื่อตัดวงจรการเกิดการดับของสังขารทั้งหลาย ตามหลักปฏิจจสมุปบาท เมื่อจิตเกิดความเบื่อหน่ายอย่างแท้จริง โดยใช้หลักไตรลักษณ์คือ อนิจจัง ทุกขัง อนัตตา นั่นเอง